

[Gerda Mundt.]

alle Partier skulde løfte i Flok. Det skal ikke være præget og er heller ikke præget af Partipolitik. Det er en fuldkommen saglig Bedømmelse, jeg her har prøvet at fremsætte. Jeg kan, efter mit Kendskab til Ministeren heller ikke tro andet, end at han vil kunne forandre Standpunkt. Maaske Vanskeligheden ligger i, at Pengene skal skaffes. Men jeg tvivler ikke paa, at det, naar man lægger de tilstrækkelige Kendsgerninger frem for Socialministeren — og her har jeg Lov til at støtte mig til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der er Medlem af Befolkningskommissionen og har underskrevet Henvendelsen —, og naar man forhandler med Finansministeren, maa kunne lykkes paa et saa vigtigt Punkt at overbevise om, at det er nødvendigt at forhøje Bevillingen til forebyggende Børneforsorg fra 500 000 til 600 000 for det kommende Finansaar.

Korsgaard: Det, der giver mig Anledning til at sige et Par Ord, er, at der i Betænkningen under Punkt 24 staar, at der ved Samraad er forhandlet om Arbejdsløshedskassernes Formuebevægelser. Jeg tør knap sige, om det er rigtigt fremstillet, som det her staar. Der er ønsket Oplysninger herom, og man har ventet at faa disse Oplysninger i en Skrivelse. Det er det, der er sket. Denne Skrivelse er endnu ikke kommet. Jeg giver herigennem Ministeren Lejlighed til at meddele, om denne Skrivelse snart kan ventes.

Kyed: Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt omtalte, har jo mere end den Side, som det ærede Medlem pegede paa. Det er selvfølgelig meget godt, at det forebyggende Arbejde er det bedste, men man maa heller ikke glemme, at Forældrene har ogsaa en Forpligtelse over for Børnene, Forældrene har ogsaa en Forpligtelse i Forhold til deres økonomiske Ævne til at gøre det Arbejde for deres Børn, for deres Opdragelse og Pleje, hvad man vil, som Børn kræver. For mig staar det saaledes, at er det nødvendigt at forhøje dette Beløb, saa maa man tage det op til velvillig Overvejelse, men forinden er der adskillige Spørgsmaal, der skal besvares. Sagen er nemlig den, at der synes, ogsaa efter de Tal, det ærede Medlem nævnte, at være en vis Forbindelse mellem Beskæftigelsen paa den ene Side og Belægningen af Vuggestuer og Børnehaver paa den anden. Det synes, at naar Beskæftigelsen er stor, er Belægningen af Børnehaver og Vuggestuer ogsaa stor, og

saa er det, Nedgangen i Tilskudsprocenten finder Sted. Det ærede Medlem nævnte 1931; da var med de 500 000 Kr. Tilskudet 35 pCt. af Forbruget i Børnehaver og paa Vuggestuer, og da havde vi en forholdsvis mindre Beskæftigelse end i 1929; i 1929 var Beskæftigelsen stor, men Tilskudet procentvis mindre, selv om det er det samme faste Beløb, der benyttes. Det vil sige, Belægningen af Vuggestuer og Børnehaver har i det gode Beskæftigelsesaar 1929 været stor, og gaar vi hen til 1935, finder vi akkurat det samme Forhold som i 1929. Man faar Indtrykket af, at naar Forældrene, maaske baade Mand og Hustru, har Beskæftigelse, sender de i højere Grad end i de Aar, hvor Beskæftigelsen er mindre, Børnene til de Institutioner, der her er Tale om, Børnehaver og Vuggestuer. Men er det nu rigtigt, at det offentlige under disse Omstændigheder har en saadan Forpligtelse? Jeg mener ud fra de Betragtninger, jeg her kortelig gør gældende, at forinden man gaar til en Forhøjelse af dette Beløb, maa vi bede om, at der af den højtærede Socialminister foretages en Undersøgelse af, hvorledes Belægningen af Vuggestuer og Børnehaver stiller sig i Forhold til, hvordan Forældrenes Indtægter er, og hvilke Krav der ved de forskellige Institutioner stilles til Indtægterne for Forældrene, for at deres Børn overhovedet kan komme i Betragtning og faa Del i de offentlige Midler, der her stilles til Raadighed. Hvor meget maa de tjene? Og dernæst vil jeg gerne have foretaget en Undersøgelse af, om det virkelig er rigtigt, som det fremgaar af det ærede Medlem Frk. Gerda Mundts Tal, at der er en vis Forbindelse mellem Beskæftigelsen paa den ene Side og Belægningen af disse Institutioner paa den anden Side, idet det altsaa synes, at naar Forældrene har meget at bestille og tjener mange Penge, sender de i højere Grad deres Børn til Vuggestuer og Børnehaver, end naar det modsatte er Tilfældet.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg kan naturligvis kun være glad ved den overordentlige Interesse, det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt nærer for den forebyggende Børneforsorg. Jeg har modtaget den foreløbige Betænkning fra Befolkningskommissionen, hvor man jo meget rigtigt peger paa, at i Virkeligheden burde vi gaa til at bevilge helt op til de 50 pCt., der i Loven er stillet i Udsigt som Maksimum, men det vil jo kræve en Forhøjelse paa ikke 100 000 Kr., men 300 000—400 000 Kr. Der er oplyst ved Samraadet i Finansudvalget,